

מסורת הש"ס

[illegible]

רבינו חננאל

רבא אמר טעמא ד'
 אלקינור לפי שאן מרליקין
 אל מטרסטרטין ולא
 בשתליש מאה מחורות,
 וכן קעבאב מאה וישראל
 מאה מחורות, מספסין
 ומכרבוש ושער אשדודן
 ג' אל התחין, ג' אל
 ג' מנצבות אשדוד
 חוץ מן המלך דבר ג'
 מסות. אמר רבי יוחנן
 אמר רב מסיק בלילס
 אלא מסיק בשבילי בלילס
 מסיק בתמריהם, אלא מ'
 מסיק בנעיתים, מסיק
 באגמים, אלא מן מסיק
 בליתפית מרבי יהודה
 ורבי שמעון מרבי בבלון.
 ויבא רבא אשמעין רב
 ושמייהו דא דער אבא
 מילין אגודס דשמיא
 מילין אבא דשי
 ר' יהודה, צריא, ודא
 דרב מסיק תאמר רב
 אלא מרבי אבא קשיא
 לבבוי, א"ל ר' תיא
 דר פחון בגנזי דיהו
 אסר אשדוד קאביל מידי
 דהא כן מרבי אבא קשיא
 ליהיא, ואוקמוסא במרי
 אשימיהא ערעניון רב
 דהואלי דרואין ויהא
 בכלל התמרים, אכול
 חוץ לעכין טעלס, אל
 שור נעניין דל חו
 אלא אשימיה אסר ר'
 קאביל אגודס רבי יהודה
 חסיד הלכה כר' יהודה
 ביורי רחלי וסחן ל'
 ויזמרחין. ביורי.
 להו דר' יהודה רב מרבי
 שמע מנה ליהא מחורות,
 דאמר רב מנה ערע
 ערעו מן הרקל חנור
 ורבי מרבי ליהא ערע
 מוכוסין ומסיק, ואוקמוס
 הננוט למה?
 פחות מן אצעות, דא
 דמריא רחלי מטיילת
 מחתה משפיל על שלש
 מקלי מטיילת שנו ר'
 חתן בלילס כן כ"ח
 פחות משפיל על שלש
 והשקיעט לקעק על מחנור
 ולנרן בן הקרית ולקנא
 בן הרחיים כן מוכן בן
 שאר מוכן טעם דבר ר'
 אלעזר, דהשע אומר
 כן מוכן בן שאר מוכן
 טהור, וכן מוכן
 טעם אלא מן מוכן שחור.
 ואוקמוס שדורין לאשפא
 דברי חל מהל,

במה מדליקין פרק שני שבת

שחקן קב. ב"ט דהוא ליה נולד: לזכריהו דר' אליעזר ור' עקיבא קאמר. האי דאוקים להו רב אלא אליבא דר' יהודה דחזו פלוגמיהו דלא מיומקמא אלא אליבא דר' יהודה ומיהו איהו לא סבירא ליה אלא כר' שמעון: **עטמא דרבי אליעזר.** בהדלקה משום דלין מדליקין בו

שאין דולקין יפה וכלל שכחות השנה
 אקור ולאו משום נולד: מוזן מן המלל.
 דרך חופרין בגדלים למלול מן הנגדים
 לנפול מעט סביב המפירה והחיד
 חופר וג' על ג' סופו לחפור לטלאי
 בגדד עני לכן לחשבות להיות כלי
 הלכך דרך להיות זו יומר משעור
 המלל כדי שיהא הטלאי שלם על
 השל: **מכונות.** מלומדות והכסי
 לחשבות ואע"ג דכשחפור לא היה
 שלם והיווה הך דרב יוסף. ולאו משום
 דלא היה טפי לא מיעוט (דכלל שכן)
 כללא לאפוקי מדמנא **מסקין:** מסקין
מכסרים. דלגב דמטלטל להו לא למכריה
 חזו נמי להסקה: **מלנ.** ביו"ט אין
 מסקין בגרעין ביו"ט דהוא להו
 נולד: והספא **מגלי.** הלכך נולד
 הוא: וסא דרב. דלמר לה' יהודה
 אין מסקין בגרעין לאו בפירוש
 איתמר: **אל סמרי.** בחול: **לבויה.**
 כירה של רעפים שקורין טיול"ש והיא
 חלולה. וספריש שמתו כסן לבי בית
 המלך נמי כירה והוא חפצו של בית
 שפחת שמי' קדרות: **קשייתא.**
 גרעין: **בר פסאי.** בן גדולים:
אכל סמרי. ביזס טוב: **פרסיט.** וכל
 תמרים טורים ומתכסלים יפה וכל
 אוכל שלהם נפרש מעל גרעין ואין
 בגרעין רחין לטלטל וספ"ה שרי
 לטלטל למישידיהו לחיותא. אלא לא
 קיבלה מיעה: **בארמיטא.** דאין
 במטלטלי יפה ואין האוכל נפרש מהן
 ומשפיר בגרעין וחזו לאלם: **אגב**
אימיטו. שיש עוד מאמץ עליהן:
מרבא. עליהן ומטבילן כדבז: **רב**
המנונא אמר. מנתנין בשכחות
 משלשה טפחים על שלשה טפחים פליגי
 לענין טומאה: **ומקולי מטלניטו.**
 מטלניטו הקלות בעיניו דומיא
 דמתוקנות לפסוק מרחץ למדי דלא
 חשי הוא. וקפול דנקט במתנין
 משום הכהוב דנקט דוקא ולפלוגמא
 הדלקת מנא קיפול: **פחוס מפלגה בר.**
 דאילו שלשה על שלשה חשי וכל כנטי
 ואע"ג דאין גזון מפרטטין: **ספסוקי**
לכך. ספקי לכך: **לפסוק המרדך.**
 נקבים שהמים נאים דרך שם למרדך:
ונגער בו אם הקדרה. לאחז כסן
 שלי הקדרה ולנערה למוך המתחיי:
 וכן מן המוכן: **לקמייה פפרס:**

המובין טהור ר"ע אומר מן המובין טמא ושלא מן המ
ואיתומא רבה בר בר חנה א"ר יוחנן הכל מודים זרקו בו

[illegible]

נכרי שחקק קב בבקעת ישראל מסיקה
 16 ביו"ט ואמאי נולד הוא לדבריהם דר"א ור"ע
 קאמר ליה וליה לא סבירא ליה רבא אמר
 היינו טעמא דרבי אליעזר לפי שאין מדליקין
 בפתילה שאינה מחורכת ולא בסמרטטין
 שאינן מחורכין אלא הא דתני רב יוסף ג' על
 ג' מצומצמות למאי הלכתא לענין טומאה
 17 דתנן ג' על ג' שאמרו חז"ל מן המלל דברי
 ר"ש והכא ג' על ג' מכוונות: אמר רב
 יהודה אמר רב 18 מסיקין בכלים ואין מסיקין
 בשברי כלים דברי רבי יהודה ור"ש מתיר
 מסיקין בתמרין יאכלן אין מסיקין בגרעיניהן
 דברי רבי יהודה ור"ש מתיר מסיקין באגוזים
 אכלן אין מסיקין בקליפותיהן דברי רבי
 יהודה ורבי שמעון מתיר וצריכא דאי
 אשמעינן קמייתא כההיא קאמר רבי יהודה
 משום דמעיקרא כלי והשתא שבר כלי והוה
 ליה נולד ואסור אבל תמרים דמעיקרא
 גרעינין והשתא גרעינין אימא שפיר דמי
 ואי אשמעינן גרעינין הוה אמינא דמעיקרא
 מכסיין והשתא מיגליין אבל קליפי אגוזין
 דמעיקרא מיגלו והשתא מיגלו אימא שפיר
 דמי צריכא והא דרב 19 לאו בפירוש איתמר
 אלא מכללא איתמר דרב אכל תמרי ושדא
 קשייתא 20 לכוביא אמר ליה רבי חיאי "בר
 פחתי כנגדו ביו"ט אסור קיבלה מיניה או לא
 קיבלה מיניה ת"ש דכי אתא רב כבבל אכל
 תמרי ושדא קשייתא לחיותא מביי לאו
 כפרסייתא ולא קיבלה ל"ה 21 בארמייתא
 הואיל וחזי אגב אימייתא א"ל ר' שמואל בר
 בר חנה לרב יוסף לרבי יהודה דאמר מסיקין
 בכלים ואין מסיקין בשברי כלים 22 כיון
 דאדליק בהו פורתא הוה ליה שברי כלים
 וכי קא מהפך באיסורא קא מהפך דעכד
 כדרב מתנה 23 דאמר רב מתנה אמר רב
 העצים שנשרו מן הדקל לתנור ביו"ט מרבה
 עצים מוכנין ומסיקין רב המנונא אמר הכא
 בפחות משלשה על שלשה עסקינן 24 ומקילין
 מטלניות שנו כאן ואודא ר' אליעזר למעמיה
 ור"ע למעמיה 25 דתנן פחות משלשה על שלשה
 שהתקינו לפקק בו את המרחץ ולנער בו את
 הקדירה ולקנח בו את הרחיים בין מן המוכן
 ובין שאין מן המוכן טמא דברי רבי אליעזר
 ורבי יהושע אומר בין מן המוכן ובין שלא מן
 וכן טמא ושלא מן המוכן טהור ואמר עולא
 חנון הכל מודים זרקו באשפה דברי הכל טהור
 הניחו

רבי אליעזר ורבי יהושע שיש לחלק בין תלואו במגדול להניחו אחורי הדלת והאי דקאמר אמאי קרי ליה שלא מן המא ומשני משום דלגבי קופסא לאו מוכן הוא ולא בעי למימר קרי ליה לגביה שלא מן המוכן וכן לרי' יהושע קרי ליה אמאי לא קאמר דלגבי אחורי הדלת מוכן הוא משום דלא גרע כולי

כח.

עין משפט
נר מצות

צו א מ״י פ״ב מהל' סלס
הלסה א:
צו ב מ״י פ״ב מהל' י״ט
הלסה יב סמג לנ״ן סה
טושי״ע א״ח סה תקא ספיק
י:
צו ג מ״י סה טושי״ע סה
ספיק י:
צו ד סה ספיק ו סג״ס:
צו ה מ״י סה הלסה יא
סמג ס טושי״ע א״ח
סר תקא ספיק ב:

לעזי רש"י

בזמן שיש, ויש, ויש.

מוסף רש"י

בר פוחי. ננו של תלמיד
חכם (נזיר נס). באיסורא
קא מהפך. כשמליקן נתניד
מזית לזית (ביצה ד).

תום' ישנים

(א) ורש"י פי' לקמן משום דאין דרך לאכול מעיים כוונ' ולא נהירא דמשום זה לא הו' אסור לטלטלנו סמוך בשר מלוח דמותר לטלטלו:

ב נסִים גא

מאי לאו בפריסאיתא ולא קבילה לא מארמיאטא הוראיל וחזיאן אגב אימרו חמצא מירושיה בסוף פרק נוטל ארס את בנו ודף קס"ז גרעין תרמור ארמיאטא שרי לטולטלינהו כשבא הוראיל וחזיאן אגב אימן, כי התמרים יבשים תאכל אותם בהמה ופריסאיתא אסור להם שהורוטב של תמרים לא תאכל בהמה לא אגב גרעין כלכל, לא חזיאן אגב אימן.